

10.4.2019

A8-0036/21

Poprawka 21
Pavel Svoboda
w imieniu Komisji Prawnej

Sprawozdanie
Virginie Rozière

A8-0036/2019

Działania Unii po jej przystąpieniu do Aktu genewskiego Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych (COM(2018)0365 – C8-0383/2018 – 2018/0189(COD))

Projekt rezolucji ustawodawczej
Ustęp 1 a (nowy)

Projekt rezolucji ustawodawczej

Poprawka

1a. przyjmuje do wiadomości załączone do niniejszej rezolucji trzy oświadczenia Komisji, z których pierwsze i drugie zostaną opublikowane w serii L Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej wraz z ostatecznym aktem ustawodawczym;

Or. en

Tytułem informacji, tekst oświadczeń brzmi następująco:

Wniosek dotyczący decyzji Rady sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych

Oświadczenie Komisji

Komisja zauważa, że Unia posiada wyłączną kompetencję zewnętrzną w zakresie oznaczeń geograficznych i przystępuje do Aktu genewskiego Porozumienia lizbońskiego jako strona we własnym zakresie. Wynika to z wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 25 października 2017 r. (sprawa C-389/15, Komisja przeciwko Radzie). Biorąc pod uwagę wyłączne kompetencje zewnętrzne UE, państwa członkowskie nie mogą stać się stronami Aktu genewskiego we własnym zakresie i nie powinny dłużej same chronić oznaczeń geograficznych nowo zarejestrowanych przez państwa trzecie należące do systemu lizbońskiego. Komisja – świadoma wyjątkowych okoliczności wynikających z faktu, że siedem państw członkowskich od dłuższego czasu stanowi strony porozumienia lizbońskiego i że posiadają one szeroko zakrojone prawa własności intelektualnej zarejestrowane na jego podstawie oraz że konieczne jest sprawne przejście na nowy system – wyjątkowo gotowa

AM\1182553PL.docx

PE637.727v01-00

była zgodzić się, aby w tym konkretnym przypadku BG, CZ, SK, FR, HU, IT, PT otrzymały pozwolenie na przystąpienie do Aktu genewskiego w interesie UE.

Komisja zdecydowanie sprzeciwia się dalszym naleganiom ze strony Rady dotyczącym umożliwienia wszystkim państwom członkowskim UE, które chcą to uczynić, uzyskania upoważnienia do ratyfikowania Aktu genewskiego lub przystąpienia do niego równoległe z Unią, podając jednocześnie jako przyczynę uregulowanie prawa głosu Unii w świetle art. 22 ust. 4 lit. b) ppkt (ii) Aktu genewskiego, a nie wspomniane wyjątkowe okoliczności.

Komisja pragnie ponadto przypomnieć, że ponieważ Unia wykonuje swoje wewnętrzne kompetencje w zakresie oznaczeń geograficznych produktów rolnych, państwa członkowskie UE nie mogą mieć własnych krajowych systemów ochrony oznaczeń geograficznych.

Komisja zastrzega sobie zatem swoje prawa, w tym prawo do skorzystania ze środków odwoławczych przeciwko decyzji Rady, oraz, bez względu na okoliczności, uważa, że ten konkretny przypadek nie może stanowić precedensu w odniesieniu do jakichkolwiek innych istniejących lub przyszłych umów międzynarodowych/porozumień WIPO, w szczególności, ale nie tylko, w sytuacji gdy UE już sama ratyfikowała umowy międzynarodowe w oparciu o swoją wyłączną kompetencję.

Deklaracja Komisji w sprawie możliwego rozszerzenia unijnej ochrony oznaczeń geograficznych na produkty nierolne

Komisja przyjmuje do wiadomości rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 6 października 2015 r. w sprawie możliwego rozszerzenia unijnej ochrony oznaczeń geograficznych na produkty nierolne.

Aby uzyskać dalsze dowody ekonomiczne i prawne dotyczące ochrony nierolnych oznaczeń geograficznych w ramach jednolitego rynku, Komisja rozpoczęła w listopadzie 2018 r. badanie, będące uzupełnieniem badania z 2013 r. Celem badania było również uzyskanie dalszych danych dotyczących takich kwestii, jak konkurencyjność, nieuczciwa konkurencja, podrabianie produktów, postrzeganie przez konsumentów, koszty/korzyści oraz skuteczność modeli ochrony nierolnych oznaczeń geograficznych w świetle zasady proporcjonalności.

Zgodnie z zasadami lepszego stanowienia prawa i zobowiązaniami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa Komisja przeanalizuje wyniki badania, a także sprawozdanie dotyczące uczestnictwa Unii w akcie genewskim, o którym mowa w artykule dotyczącym monitorowania i przeglądu rozporządzenia w sprawie działań Unii po jej przystąpieniu do Aktu genewskiego Porozumienia lizbońskiego w sprawie nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, oraz rozważy ewentualne dalsze kroki.

Deklaracja Komisji w sprawie procedury określonej w art. 9a ust. 3 rozporządzenia

Komisja przyznaje, że procedura określona w art. 9a ust. 3 rozporządzenia stanowi konieczność prawną z uwagi na wyłączną kompetencję Unii, jednocześnie jednak oświadcza, że w kontekście obowiązującego dorobku prawnego UE wszelka interwencja Komisji tego rodzaju miałyby charakter wyjątkowy i musiałyby być należycie uzasadniona. W trakcie konsultacji z danym państwem członkowskim Komisja dołoży wszelkich starań, aby wspólnie z nim wyjaśnić wszelkie wątpliwości i uniknąć wydania negatywnej opinii. Komisja zauważa, że negatywna opinia byłaby wydawana danemu państwu członkowskiemu na piśmie i zgodnie z art. 296 TFUE byłyby w niej podane powody jej wydania. Komisja pragnie też podkreślić, że negatywna opinia nie wykluczałaby możliwości ponownego złożenia wniosku dotyczącego tej samej nazwy pochodzenia, jeśli przyczyny wydania negatywnej opinii zostałyby usunięte lub nie miałyby już zastosowania.